

Jaktprovet startar

Under provets gång håller man sin position när ekipagen är på ingång, ser till att man har apportert och att inga fåglar ligger tillgängliga där de inte ska vara.

Man hjälps åt att ta tillvara de fåglar som hundarna har hämtat in. Ibland behöver fåglarna kasseras och bytas mot nya eller hängas på tork. När hunden jobbat klart vid din station, förbereder du dig genast på nästa hund. När det är klart, finns det ofta gott om tid att umgås med de övriga funktionärerna och hundförarna, ta en kopp kaffe och följa de arbetande hundarna. Är det något du funderar över, finns det alltid någon att fråga!

För att bedöma hundens egenskaper och utbildningsnivå ska hunden ges möjlighet att utföra minst sex (6) apportert, både på land och i vatten. Under arbetet avlossas minst tre (3) skott med hagelbössa. Apporteringsarbetet ska arrangeras i alla klasser så att det är möjligt att bedöma markeringsförmåga, hundens självständiga arbete och dirigerbarhet.

Som funktionär är det viktigt att kasta markeringarna så högt man kan och på samma ställe, så att alla hundar får samma förutsättningar att lyckas.

Man kan slänga upp en arm när hunden plockar upp sin markering som stöd till föraren. När det blir långa avstånd kan det ibland vara svårt att se.

Beskrivning av de olika momenten

I början av provet antas en skytt ha fällt ett antal vilt. För några av vilten antas skytten veta de exakta nedslagsplatserna, för några bara nedslagsområdet. Under provet fingeras nedskjutning av ytterligare vilt, genom skott av hagelbössa och kast och hunden ges möjlighet att markera nedslagsplatserna. I provet kan flera övningar vara både på land och i vatten.

Sök

Söksområdet bör vara sådant, att hunden inte kan hela tiden se sin förare när den arbetar på området. Söksområdet kan vara på land eller i vatten beroende på klassens och terrängens svårighetsgrad. Vilt placeras på området utan att hunden som står i tur kan se det.

Dirigering

Terrängen och vattenområdet ska vara sådana, att föraren har möjlighet att se sin hund största delen av tiden. Dirigeringsavstånd beror på klass, terrängens svårighetsgrad samt rådande förhållanden.

Markering

Hundens markeringsförmåga kan prövas med en eller flera apportert. Övningen ska organiseras så att hunden har möjlighet att se viltet under kastet. Under kast avlossas skott med hagelbössa. Vanligen är det önskvärt att skott följs omedelbart av kast på land eller i vatten.

Spårning

Släpspåret görs endast på anlagsprov och i nybörjarklass. Släpspåret är cirka 200 meter långa (NKL). Spåret görs med kanin eller hare, och de ska följa terrängens naturliga rutter. I ändan av spåret kan ett annat vilt än det som användes för att göra spåret lämnas, men de måste vara av samma viltart. Den som gör släpspåret bör gå bort utan att störa spåret.

Släpspåret bör dras på minst 50 meters avstånd från varandra, och spåret som är bredvid varandra ska kröka sig åt motsatta håll. Avståndet bör vara längre, om terrängen är öppen, markvegetationen är gles och vinden är stark. Hundarna får inte se när släpspåret görs.